

З ВОСКРЕСІННЯМ ХРИСТОВИМ!

ОБУХІВСЬКІ ВІСТІ

ГРОМАДСЬКО-ПОЛІТИЧНА ГАЗЕТА

№3 (947)

18 КВІТНЯ 2023 РОКУ

РІК НЕЗЛАМНОСТІ. ЗВІЛЬНЕННЯ
КИЇВЩИНИ

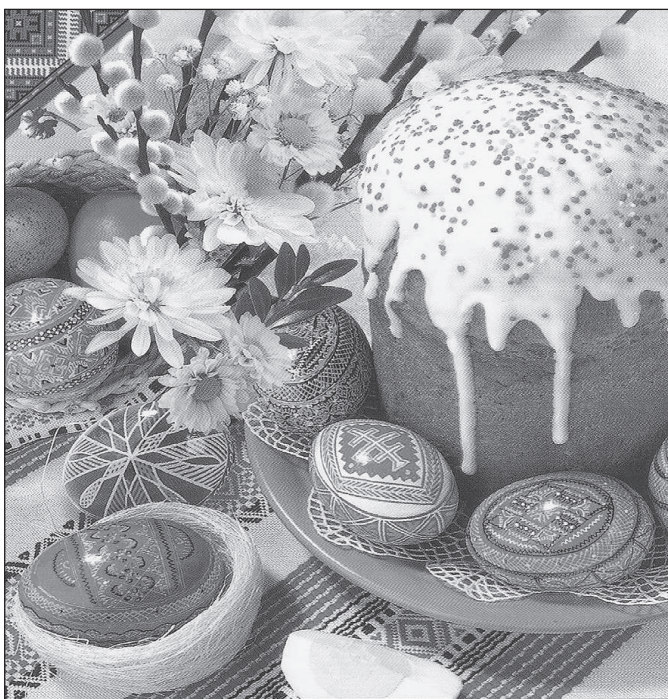
стор. 1

ОБУХІВ БОРЕТЬСЯ ЗА КЛАСТЕРНУ
ЛІКАРНЮ

стор. 2

ДО 37-ї РІЧНИЦІ АВАРІЇ НА ЧАЕС.
ЗГАДУЮТЬ ЛІКВІДАТОРИ

стор. 4

ДОРОГІ МЕШКАНЦІ ОБУХІВСЬКОЇ ГРОМАДИ!

ЩИРО ВІТАЄМО ВАС ЗІ СВІТЛИМ СВЯТОМ ВОСКРЕСІННЯ ХРИСТОВОГО!

Воскресіння Христове – це найбільше свідчення перемоги життя над смертю, світла над темрявою! Сьогодні ми по-новому переживаємо боротьбу добра і зла, адже ми є свідками і учасниками цього непростого протистояння. Другий рік ми зустрічаємо Великдень під час неймовірних випробувань жорстокою війною, яку веде проти нашої держави росія. І кожен українець робить усе можливе, щоб наблизити нашу перемогу.

Нехай Святий Великдень несе нам довгоочікувану радість перемоги, дарує надію та впевненість у завтрашньому дні, вселяє спокій у серцях, живить душу та укріплює віру. Нехай із кожним ударом великоднього дзвону у ваші домівки увійдуть Господній мир і Його всесильне благословення. Нехай наші помисли завжди будуть чистими, серця - сповнені милосердя й щирої любові до ближнього, а душі - відкритими для добра.

Сердечно бажаємо, щоб переможний дух надії, радості, всепрощення і надалі супроводжував вас і ваші родини, давав сили, енергію, насажу для добрих і корисних справ на добробут і процвітання нашої рідної України. Нехай радісні Пасхальні дні покладуть благодатні початки нових перемог і звершень на вашому життєвому шляху.

ХРИСТОС ВОСКРЕС! ВОІСТИНУ ВОСКРЕС!

Сергій КЛОЧКО, секретар Обухівської міської ради,
Виконавчий комітет Обухівської міської ради,
депутати Обухівської міської ради

ДО РІЧНИЦІ ЗВІЛЬНЕННЯ КИЇВЩИНИ

ВИСТОЯЛИ! ПЕРЕМОЖЕМО!

24 лютого 2022 року назавжди розділило життя українців на «до» та «після». О п'ятій ранку російські війська здійснили масовану повітряну атаку по всій території України та почали повномасштабний військовий наступ. Київщина однією з перших прийняла на себе удар російських загарбників. 270 населених пунктів з 15 територіальних громад Вишгородського, Бучанського та Броварського районів опинилися під окупацією. Військові дії тривали понад місяць. Сили Оборони дали гідний відсіч ворогу, і 2 квітня 2022 року Київщина була звільнена від російських загарбників.

ДЛЯ БАГАТЬОХ жителів області минулий рік став найстрашнішим за все життя. Після себе загарбники залишили руїни, катівні та могили. За час окупації тут загинули 1370 жителів Київщини, 714 з них закатовані.

Завжди пам'ятатимемо героїчний опір Збройних сил України, тероборонців, місцевих жителів, які пліч-о-пліч з військовими стали на захист держави. Ніколи не забудемо подвиг Героїв, які покладали власне життя за свободу та незалежність України. Серед них - наші земляки Дмитро Міненко та Павло Галба, які захищали Мошун.

Від перших годин повномасштабного вторгнення війна для українців стала народною, наші міста стали містами Героїв, села стали селами Героїв – людей, які допомагали вистояти одне одному і державі.

Звільнення Київщини стало символом того, що Україна зможе перемогти в цій війні. Це стало можливим лише завдяки героїчним зусиллям захисників і цивільних людей.

6 квітня в Обухівському центрі культури та дозвілля відбувся захід з нагоди річниці визволення Київщини від російських загарбників. На ньому продемонстрували фільм, присвячений всім тим, хто боровся та допомагав Київщині на шляху до звільнення.

Згадали та вшанували пам'ять наших героїв хвилиною мовчання і неймовірно зворушливими піснями.

Цього ранку родини загиблих героїв, представники влади та небайдужі громадяни відвідали кладовище, де спочивають полегли борці за волю України та на знак пам'яті та вдячності поклали квіти до їхніх могил. Слава Героям України!

СЛОВО СВЯЩЕНИКУ

ХРИСТОС ВОСКРЕС!

«ХРИСТОС воскрес із мертвих, смертю смерть подолав, і тим, що в гробах, життя дарував!» - так співає нині Церква Христова, коротко вказуючи на суть свята Пасхи.

Щоразу, коли ми згадуємо про Воскреслого Ісуса Христа, радіє душа, адже людина створена Богом для життя і вона прагне вічного життя. Воскресіння Господа нашого Ісуса Христа – це також наше воскресіння, це подія, яка приводить нас до вічного життя з Богом, «бо так, як в Адамі вмирають усі, так само в Христі всі оживуть» (1 Кор.15:22). Отже, свято Пасхи Христової – це найперше свято життя.

Минулої неділі ми з вами святкували Вхід Господній в Єрусалим, коли Христос велично увійшов до Святого міста, але сидючи не на коні, що є символом війни і земної влади, а на віслію, що є символом миру й доброти. Тим самим Він дає зрозуміти усім, хто має владу на землі, що війна є безглуздом, що завоювання, земна слава та військові трофеї – це все тлінне і є безумством. Саме любов, мир і доброту заповідав нам творити Господь, заповідав не вбивати, а терпіти й піклуватись один за одного, не знищувати, а будувати...

Заради життя кожної людини Христос перетерпів приниження, страждання і смерть; заради життя кожної людини Христос Воскрес, підніс людську природу до небесної величі, посадив праворуч Небесного Отця, повернувши Царське достоїнство.

тво і справжнє призначення людини як творіння Божого. З євангельських повчань Господа будь-яка розумна людина чітко усвідомлює, що не буде жодних виправдань тим, хто вбиває, немає виправдань жодним ідеологіям, навіть тим, які прикриваються християнством, якщо вони будуть на крові та житті людей, а тим більше - на масових вбивствах. Війна і вбивства – це наслідок спотворення людської природи, прояв і наслідок Каїнового гріха. Головним диригентом будь-якої війни є диявол.

«Мені помста належить, Я відплачу, говорить Господь» (Рим.

12:19). Тому тим, хто руйнує, вбиває, гвалтує, знищує обов'язково прийде справедлива відплата, якщо не в цьому віці, то в майбутньому, на суді Божому...

Увесь Великий піст і Страшний тиждень перед святом Пасхи Христової цього року нагадує нам не лише нашого Господа, що приймає зраду, страждання і смерть, заради збереження життя, а й увесь наш український народ, якій терпить нині страждання і смерті своїх синів і дочок на війні.

З початком жажливої війни, що розпочалась 24 лютого минулого року перед самим Великим постом Україна проходить свою власну Хресну дорогу разом з Господом для того, щоб разом з Ним воскреснути, прославитись і мати життя.

Бог завжди на боці тих, хто захищає, а не тих, хто загарбує, знищує і вбиває, тому Бог із нами.

Дорогі брати і сестри! Прийміть найщиріші сердечні вітання зі святом Світлого Христового Воскресіння, Пасхи Христової! Світло Христового Воскресіння просвічує усіх нас. З нами Бог, Його правда і Україна! Воїстину Христос Воскрес!

Благочинний церков Обухівського
благочиння Православної Церкви
України -
протоієрей
Костянтин МАДЗЯНОВСЬКИЙ

ВІДЗНАЧИЛИ ВОДІЇВ ШКІЛЬНИХ АВТОБУСІВ

Дмитро Назаренко, заступники голови Віталій Власюк та Жанна Осипенко, інші представники влади.

За час окупації Київщини було здійснено 669 виїздів та врятовано тисячі життів. Попри постійні обстріли та замінованість територій, на маршрути щоразу виходили понад 70 транспортних засобів.

Відзнаки отримали 114 водіїв, серед яких п'ять водіїв автобусів Обухівської міської територіальної громади: **ГОРДІЄНКО Віктор Петрович, ГРЕЧАННИЙ Володимир Леонідович, КУРІННИЙ Петро Федорович, ЛИТВИН Аркадій Андрійович, ЛУЦЕНКО**

Василь Петрович.

За виявлену сміливість, професіоналізм, за сотні врятованих життів водії були нагороджені відзнаками Міністерства оборони України - медалями «За сприяння Збройним силам України».

Щиро дякуємо за мужність, відвагу!

3 матеріалів Управління освіти Виконавчого комітету Обухівської міськради

5 квітня 2023 року в місті Бровари на базі Палацу творчості дітей та юнацтва відбувся обласний урочистий захід, на якому було відзначено водіїв шкільних автобусів, які героїчно евакуювали населення з північних та східних територій Київської області та міста Чернігова.

На заході були присутні т.в.о. голови Київської обласної державної адміністрації

ЗНАЙ НАШИХ!

ДВІ НАГОРОДИ ВЧИТЕЛЬКИ МАРІЇ МАЗУРЕНКО

Одразу дві нагороди за освітню роботу отримала наша землячка, вчителька Германівського ліцею імені братів Гетьманів **Марія Мазуренко** від Всеукраїнської освітньої платформи «Всеосвіта».

Відзначили її вагомий особистий внесок у розбудову освіти і науки України, популяризацію та системне використання інформаційно-комунікаційних технологій, а також за визначні досягнення, спрямовані на розвиток освітнього проєкту «Всеосвіта».

Марію Андріївну, вчительку історії Германівського ліцею ім. братів Гетьманів, нагородили «Золотою Грамотою».

Також педагог потрапила до рейтингу «Золотої дошки пошани працівників освіти України» від інтернет-порталу рейтингів освітніх закладів України WWW.UKROSVITA-RATING.COM за плідну працю на освітянській ниві та професійну активність.

ЮНА ОБУХІВЧАНКА СТАЛА ЛАУРЕАТКОЮ КОНКУРСУ ЧИТЦІВ ІМЕНІ ТАРАСА ШЕВЧЕНКА

Київський обласний центр народної творчості на вшанування Великого Кобзаря провів XXXI-й обласний огляд-конкурс читців імені Тараса Шевченка. Серед переможців - обухівчанка **Ксенія Огир**. Вона посіла друге місце у віковій категорії до 17 років, повідомила мама Ксенії.

ДОЧЕКАЛИСЬ!

З ОБУХОВА ДО ВАСИЛЬКОВА КУРСУВАТИМЕ МАРШРУТКА

ТОВ «Обухівтранс» повідомив, що з 10 квітня почав працювати приміський автобусний маршрут **№146(367) Обухів АС - Васильків** за наступним розкладом руху:

Піщана	Васильків (ЕКО-Маркет)
7:00	8:00
13:00	14:00
18:00	19:00

Маршрут: Піщана - Школа - Перше Травня - Мала Вільшанка - Велика Вільшанка - Барахти - Васильків (ЕКО-маркет). І в зворотньому напрямку.

ТОВ «Обухівтранс» приймає інформацію від пасажирів, щодо коригування часу відправлення. Пропозиції щодо режиму роботи вказаного маршруту, можна надсилати за тел. (096) 582 89 17 (з 8:00 до 17:00 з пн по пт).

АКТУАЛЬНО

ОБУХІВ БОРЕТЬСЯ ЗА КЛАСТЕРНУ ЛІКАРНЮ

В останні дні березня в Обухівській міській раді відбувся сесійний тиждень. Серед іншого, на засіданні розглядалось виділення коштів на стимулювання працівників КНП ОМР «Обухівська БЛІЛ» у березні-квітні 2023 року.

Цьому передував скандал, котрий виник через те, що працівники медичного закладу отримали заробітну плату, значно нижчу від мінімального рівня, затвердженого Кабінетом Міністрів України. Вихід з ситуації керівництво міста шукало спільно з працівниками лікарні.

Результати обговорень було винесено на розгляд чергової сесії.

Рішення депутатів прокоментувала депутатка Обухівської міської ради від фракції «Європейська Солідарність» **Міла Феорченко**: «Останнім часом одним із ключових питань було вирішення складної ситуації з оплатою праці медичних працівників. На останній сесії ми підтримали виділення з бюджету коштів у сумі 8 256 900 гривень на стимулювання медиків. Також ми підтримали зміни до Програми розвитку охорони здоров'я в Обухівській громаді».

ЩО ТАКЕ КЛАСТЕРНІСТЬ І ДЛЯ ЧОГО ВОНА ОБУХОВУ?

Ключовим питанням, яке постало перед громадою, наразі є отримання нашому медичному закладу статусу кластерної лікарні.

Що ж таке «кластерна лікарня», за якими критеріями вона визначається і чому важливо отримати цей статус, розповіла директорка «Обухівської БЛІЛ» **Надія ЯКУБИШИНА**:

«У рамках подальшого розвитку реформи охорони здоров'я кожна область стане окремим госпітальним округом, який поділятиметься на кластери. В рамках одного округу лікарні поділятимуться на: надкластерні, кластерні та загальні. Плюс лишається «первинка» та екстрена допомога.

У «загальних» закладах пацієнти отримуватимуть базові медичні послуги: терапія, хірургія, травматологія, ортопедія, неврологія, інфекційні хвороби, анестезіологія та невідкладна допомога.

Кластерні лікарні надаватимуть допомогу у більш складних випадках та матимуть більший спектр кваліфікованих медичних послуг. У таких лікарнях допомогу отримуватимуть не менше 120 тисяч пацієнтів. Наприклад, у нашому Обухівському районі 229,5 тисячі населення.

Крім того, будуть однопрофільні надкластерні — це найпотужніші заклади, в рамках яких будуть об'єднані всі вузькоспеціалізовані заклади регіону, на кшталт кардіологічних диспансерів.

Щоб отримати статус кластерної, лікарня повинна відповідати декільком критеріям: територіальна доступність; фінансова стійкість; спроможність лікарні по наданню медичних послуг.

Доступність до лікарні має бути - 60 хвилин і зона обслуговування в радіусі 60 кілометрів. У нас все це є, територіально ми розміщені дуже вдало. Також маємо висококваліфікований кадровий потенціал. Яких спеціалістів не вистачає, робимо заявку, шукаємо. Наприклад, зараз для відділення реабілітації нам потрібні наступні фахівці: медичні реабілітологи, ерготерапевт, фізіотерапевт, психологи, логопеди. Вже зараз лікарка нашої лікарні погодилась змінити спеціалізацію і йде на курси.

Що стосується фінансової стійкості. Згідно з договором із НСЗУ, на заробітну плату ми повинні витрачати не більше 85% від поточних надходжень, ще 15% йдуть на закупівлю медикаментів і харчування. У лютому у нас склалась така ситуація, що ми змогли виплатити працівникам тільки тарифікаційні оклади. Зараз міська рада надає фінансову підтримку для виплати стимулювання працівникам. І ми працюємо, щоб вийти з цього фінансового дефіциту.

Які кроки для отримання статусу потрібно зробити? Все можливе, щоб повноцінно працювали всі пакети медичних послуг.

Ми працюємо над підвищенням продуктивності праці. Завдяки тому, що на останній сесії депутати підтримали виділення коштів на придбання обладнання та ремонту приміщень, ми зможемо збільшити кількість платних послуг. Наприклад, найближчий часом відкриваємо окремий кабінет в лабораторії. Там будуть проводитись дослідження виключно на платній основі пацієнтам без направлення по самозверненню. Також

працюємо над покращенням мобільної паліативної допомоги. Виділені кошти на придбання автотранспорту, щоб збільшити кількість виїздів до пацієнтів.

На майбутнє плануємо відкрити пакети: «інтервенційна кардіологія» та «нейрохірургія». Це складні напрямки, які раніше були доступні на третьому рівні надання медичної допомоги, типу інститутів та обласних лікарень. А вже зараз почнемо з амбулаторної реабілітації. Нам для цього виділені кошти на проведення ремонту шостого поверху поліклініки та придбання необхідного обладнання.

Це лише незначна частина, насправді планів дуже багато і за підтримки міської влади будемо реалізовувати».

ДЕТАЛІ В ЦИФРАХ

Довідково:

В управління місту Обухівська лікарня перейшла в 2021 році, до цього балансоутримувачем була Обухівська районна рада. З того часу з бюджету міста виділяються кошти на утримання медичного закладу.

У 2022 році ця сума сягала 29 млн. 656 тис. гривень на оплату послуг, придбання меблів та техніки, капітальний ремонт овочевого складу та поточний дизельної, придбання пального, медикаментів та медичних засобів, ремонт обладнання тощо. Зокрема на оплату комунальних послуг було витрачено 12949088,00 гривень, з них 1 270 800,00 - за пальне для генераторів.

Коментар завідувачки сектору з питань охорони здоров'я Обухівської міської ради **Ірини Ткаченко**:

«Механізми виходу з кризи і розвитку вторинної ланки нашої медицини напружувались Виконавчим комітетом ОМР та деякими депутатами спільно з керівництвом «Обухівської БЛІЛ». Пропозиції були внесені у порядок денний гуманітарної та бюджетної депутатських Постійних комісії та передані на розгляд сесії.

Завдяки спільній роботі вже незабаром медичні працівники почнуть отримувати доплати. Крім того, заплановано ремонт 1-го, 6-го і 7-го поверхів поліклініки та операційного блоку хірургічного відділення. Також заплановано придбання медичного обладнання. Зокрема, УЗД-апарат з доплером, електроенцефалограф, відеогістероскоп, мобільний рентген-апарат цифровий, апарат «Лігашур», так званий, «безкровний ніж» та інше необхідне медичне обладнання, в тому числі і для реабілітаційного відділення в амбулаторних умовах, на суму 57 200 000,00 гривень.

Усього заплановано 83 325 300,00 гривень. Відповідні зміни внесені до додатків до Комплексної програми розвитку та фінансової підтримки закладів охорони здоров'я.

У майбутньому хочемо перевести в Обухів пологовий будинок і гінекологічне відділення. Зараз працюємо в цьому напрямку».

ОБУХІВСЬКА ЛІКАРНЯ МАЄ ШАНСИ

До 1 травня Київська обласна військова адміністрація має подати пропозицію Міністерству охорони здоров'я України щодо того, яка саме лікарня отримає статус кластерної, тобто, центральної в Обухівському районі.

Від цього залежить чи жителі нашої громади отримуватимуть усі необхідні медичні послуги в Обухівській лікарні, чи будуть змушені їхати в інші заклади до інших міст.

Рішення, яке буде прийняте КОВА і МОЗ, залежатиме від реального стану медичних закладів та ефективності їх управління.

Зі слів секретаря Обухівської міської ради **Сергія Клочка**, - зараз у цьому напрямку проводяться активні консультації з Департаментом охорони здоров'я КОДА.

Ірина ЮХИМЧУК,
інтернет-видання «Хроніки Обухова»

ВОЛОНТЕРСТВО

Лідія АНДРЕЄВА: «НАШІ ХЛОПЦІ БУДУТЬ З ТЕПЛОВІЗОРАМИ!»

В Обухівській громаді, мабуть, немає такої людини, яка б не чула про волонтерку Лідію АНДРЕЄВУ. Ще з 2014 року жінка почала займатися волонтерською діяльністю. Її активна громадянська позиція не залишилась непоміченою, і на початку цього року секретарка ГО «Об'єднання сімей загиблих (померлих) воїнів АТО «Ми пам'ятаємо. Обухівщина» Лідія Андрєєва отримала від Міністерства оборони нагороду «За сприяння Збройним силам України», яку вручив Прем'єр-міністр України Денис Шмигаль. Звісно, «мама Ліда», як її називають наші воїни на фронті, працює не заради нагород від високопосадовців. Найкращою нагородою і найбільшою її мрією є довгоочікувана Перемога наших ЗСУ!

На Великодньому тижні Ліда Михайлівна готувалась до чергової поїздки на Схід. Минулий виїзд відбувся наприкінці березня в Авдіївку, на Курахівсько-Вугледарський напрямку, Покровськ, Дружківку, Костянтинівку, Краматорськ і Бахмут. Нинішня поїздка - знову на Донеччину. Легкий маршрут не був, але як сказала волонтерка, це її не лякає, адже за стільки років (нагадаю, що волонтерити жінка почала з 2014 року) вона звикла до труднощів.

«Щонеоділі протягом року війни ми їздили до наших хлопців. Тримаємо з ними постійний зв'язок і знаємо всі їхні потреби. Ви не уявляєте як вони чекають на нас! Ось зараз до Великодня веземо 200 пасок, які передає хлібзавод, «Зернопром» дав ковбас і сала. Отець Володимир із Малих Дмитровичів привіз пірижки, вареники, маскувальні сітки; отець Костянтин Мадзяновський передає олію, борошно, солодоші, знову ж таки сітки, які завжди потрібні. Веземо машину, яку придбали для хлопців, повністю завантажену допомогою».

У зону бойових дій волонтери їздять власним транспортом. Пані Ліда назвала водіїв, які разом з нею ризикують життям, аби доставити військовим такі необхідні вантажі. Це Руслан Цірук, Максим Корчємкін, водії-волонтери Віктор Гроза та Наталія Олійник.

На запитання, що нині актуально для бійців на передовій, пані Ліда відповіла одразу - тепловізори, адже це їхні очі, і від того чи буде у них тепловізійна оптика залежить їхнє життя. Часто хлопці просять автомобілі, бо там, де йдуть бойові дії, автівки мають короткий вік. Ще волонтерка розповіла, що бійці потребують сухих

концентратів в одноразових пакетах, які достатньо залити окропом і можна їсти безпосередньо в окопі:

«Хлопці просять «Мієну». Вони сидять в окопах по декілька днів і їм треба гаряча їжа. А наші тилові кухні працюють на цеховому підприємстві: дівчата, які включились у цей процес рік тому, ліплять вареники, пельмені, готують налісники, котлети і все це ми передаємо, коли їдемо на передову. Готують їжу і плетуть сітки наші помічники з Трипілля, Халеп'я, Красної Слобідки, Старих Безрадічів, Великих і Малих Дмитровичів. Минулого разу я просила багато лимонів, так люди сприйняли мої слова буквально, і за кілька годин зібрали їх дуже велику кількість. Людям дякуємо, а воїнам - це лікування від застуди і підтримка імунітету. Тож ми підготували їм набори з лимонів, імбирну та меду. Хлопці постійно просять каву, цукерки - шоколадні і карамель, цигарки. Багато замовлень на чорний шоколад, бо він ситний і після нього не хочеться пити.

Ми ні від чого не відмовляємось. Багато допомоги не буває - передаємо її двом госпіталям, психоневрологічній лікарні в Кичеві, іншим медзакладам. Коли їдемо на Схід, перед Покровськом зупиняємось у «Чумацькому шляху», колись це було кафе, а зараз - перевалочна база, яка працює цілодобово і без вихідних. Там лишаємо частину речей. Там сплять поранені з поля бою. У цій точці стають і перевантажуються всі волонтери. Швидкі везуть поранених до лікарні, їх потрібно передати чистий одяг, тому «Чумацькому шляху» постійно потрібні фут-

Роман з Витачева назбирав з товаришем 1000 гривень і передав їх Лідії Андрєєвій для ЗСУ

болки, штани, нижня білизна, шкарпетки. Минулого разу ми везли одяг, зубні щітки і пасти. Там постійна потреба у медикаментах, бинтах, турнікетах.

Нам допомагають і благодійники, яких чимало, також ми збираємо кошти від населення - волонтерські палатки стоять біля супермаркету на Півдні. Наші волонтери завжди присутні на різних благодійних заходах. Хлопці у нас вірять, чекають на нас, як висточку з рідного дому».

Пані Ліда розповіла як важко нашим військовим на передовій: «Страшно там, на фронті. Крім «фосфорки», яка горить, крім «касетки», яка ріже, на хлопців почали скидати порошкові палички.

Вдень ще нічого, а коли стемніє - хлопці світяться, а над ними дрони летять. Усю зброю ті кляті вироки випробовують на наших захисниках. Дуже хочу, щоб обухівці не черствіли душою, підтримували і допомагали нашим військовим. Відмовитись волонтерити мені не дозволяє совість. І добре, що у мене так багато однодумців і помічників. Вірте в наших захисників. Вірте в добро, людяність і справедливість, і не забувайте, проходять повз волонтерську палатку, дати ту сотню-другу для солдатів».

Наприкінці березня перед поїздом на Схід пані Ліда їздила до ватаківців. Про своїх друзів вона сказала: «Багато років співробітничали з громадою Витачева. Наші «павучихи» плетуть маскувальні сітки, громада збирає гостинці для ЗСУ. В останній наш приїзд люди зішлись, щоб почути новини з фронту. І старий, і малий мріють про одне: щоб з перемогою наші воїни повернулися додому живими і неушкодженими».

Ліда Михайлівна розповіла як юний ватавівець Рома назбирав із

другим 1000 гривень і передав їх для ЗСУ.

«Співпрацюємо з багатьма магазинами, серед яких «Інструмент-центр», «Господар», «У Кукли», «Світло». Вони завжди допомагають за повним списком потреб для ЗСУ... А ми молимося на ЗСУ і бажаємо їм успіху», - сказала волонтерка і наостанок додала: «Незважаючи ні на що у повітрі пахне перемогою!».

Але поки війна не закінчилась нашим військовим потрібна підтримка - моральна, і матеріальна! Тож для всіх небайдужих мешканців громади публікуємо номер картки волонтерки, на яку можна донатити кошти для ЗСУ: **5168 7451 2015 9659** (Лідія Андрєєва).

Спілкувалась Олена ДРАЧУК

«МИНУЛИЙ РІК був дуже важким для всіх українців. Не виключенням він став і для нашого «МЖЦ». 24 лютого всі без виключення працівники, а це 160 осіб, залишались на робочих місцях, ніхто нікуди не поїхав попри те, що була загроза ворожого наступу. Коли міська рада закликала громаду терміново звести блокпости, наш колектив одразу ж відгукнувся і долучився до їх спорудження на вулицях Київській та Каштановій. Зварювальники виготовляли «їжаки», решта працівників навантажували пісок у мішки. Перед лицем загрози ми згуртувались з усіма місцями.

У перший день війни двоє наших співробітників - Олександр Лепесій і Олександр Олексюк записалися до ЗСУ тероборони і відразу ж приступили до охорони блокпосту у Григорівці. Хлопці у складі 135-го окремого батальйону ТрО захищали Северодонецьк. Зараз вони на ротатії. З ними ми на постійному зв'язку, допомагаємо чим можемо. Придбали для 135 батальйону тепловізор, допомагали з придбанням для ЗСУ тепловізійної оптики громадській організації «Материнське серце». Наші працівники разом з іншими містянами плетуть сітки, не афішуючи про це.

З початку війни «МЖЦ» продовжував працювати. Підмітали вулиці й двори, утримувалися дороги. Щодня майстри домогосподарств Світлана Шимоненко, Валентина Пасєкера та Оксана Ханенко озвучували прибиральницям фронт робіт. Навіть у найскладніші періоди прибиралися сходові клітини та прибудинкова територія. А починаючи з червня, косарі викошували траву біля будинків.

ВСЕ ТАКИ ми побоювалися зриву опалювального сезону. Складнощі почалися восени, у жовтні, коли росіяни ракетами почали обстрілювати критичну інфраструктуру. Відсутність світла, планові, позапланові та аварійні відключення електроенергії ставили перед нами складні завдання. Двічі виходило з ладу - горіло щитове обладнання в будинках. Його швидко відновили наші електротехнічні бригади під керівництвом Віталія Пахара. Відзначу начальника технічно-аварійної служби Олега Палагіна і його команду, головного інженера Сергія Золотарьова, інженера з експлуатації обладнання Олександра Фурсу, інженера вентиляційної служби, який займається і ремонтом покрівель Миколу

КОМУНАЛЬНИЙ ФРОНТ
«МІСЬКОГО ЖИТЛОВОГО ЦЕНТРУ»

Життя громади нині важко уявити без цілодобової роботи комунальників. Від їх професіоналізму залежить затишок і комфорт наших домів, чистота та ошатність вулиць, забезпечення нормальної життєдіяльності громади. Як змінилась за час війни робота однієї з комунальних установ міста - ТОВ «Міський житловий центр» розповідає генеральний директор Любов Іванівна ВОРОБЕЦЬ:

Колодяжного, бригади ремонтників, аварійників та сантехніків; центральну диспетчерську службу під керівництвом Світлани Баранець, яка працювала 24/7 і була фактично швидкою допомогою, контакт-центром і довідковим бюро. Вся інформація про роботу «МЖЦ» розміщувалась на сторінці підприємства у Фейсбуці.

Після обстрілів всі служби міста працювали злагоджено: і «Водоканал», і ПАТ «Енергія», і ОМВР, і «МЖЦ». Низький уклін працівникам ДТЕК, вони настільки швидко відновлювали електропостачання, що мешканці багатоквартирних будинків практично не відчувало перебоїв з теплом. Аварійні ситуації, що траплялися, ліквідовувались завдяки дизель-генераторам. Це був малий фронт нашого підприємства.

ВИПРОБУВАННЯМ на міцність стало для нас 26 січня цього року, коли внаслідок атаки російських дронів постраждали житлові будинки на мікрорайоні Піщана. Після ДСНС і поліції, які прибули одразу після «прильоту», дахи обстежили начальник технічної служби Тетяна Турчиняк, інженери Микола Колодяжний та Валентина Панібят.

Уже в 3 години ночі працівники житлового центру перевіряли чи все обладнання залишилось у робочому стані. Дякуючи підприємствам «Інбуд» та «Будую», які у неробочий (нічний) час надали можливість придбати плівку та штапики, ми вже о 7 годині видавали їх мешканцям. А ті у свою чергу закривали пошкоджені вікна у квартирах та на сходових майданчиках. Протягом дня прибиральники нашого домоуправління разом з мешканцями багатоповерхівок збирали скло з-під будинків.

Представники технічно-аварійної служби провели обстеження квартир, під'їздів, там, де було потрібно, переварили труби, вста-

новили радіатори, відновили центральну систему опалення, міжпанельні шви в будинках по вул. Миру, 7 та Київська, 123.

ПРОТЯГОМ МИНУЛОГО РОКУ «МЖЦ» попри зменшення надходжень від населення вдвічі, ліквідовувало пориви на водогоні, аварії на теплотрасах, не припиняючи теплопостачання будинків. Наші спеціалісти обстежували покрівлі, займалися герметизацією міжпанельних швів, заміною мереж теплопостачання, енергопостачання, водовідведення та каналізації. Провели ремонт ліфтів. Наразі займаємось експертною оцінкою сорока дев'яти ліфтів, які прослужили 25 років.

Продовжуємо роботу за програмою співфінансування з мешканцями будинків. Провели збори і плануємо капітальний ремонт мереж холодного і гарячого водопостачання у будинках по вул. Каштанова, 7-б та 7-в.

Співпрацюємо з Обухівською міською радою. За виділені нею кошти облаштували укриття по вул. Миру, 17-а та Каштанова, 13. А в будинку по вул. Київська, 154 укриття обладнали за кошти співвласників.

«Міський житловий центр» протягом року не зменшив надходження податків до бюджету громади, що, вважаю, у воєнний час теж є допомогою країні. До речі, ТОВ «МЖЦ» входить до десятки підприємств, які сплачують у бюджет Обухівської громади найбільше податків.

СТОСОВНО ПРІОРИТЕТІВ, то ще з початку створення «МЖЦ», з 2011 року, підприємство почало займатися енергозаощадженням - у під'їздах замінялися лампи розжарювання на LED-світильники. Завдяки цьому споживання електроенергії скоротилось у рази. Це для нас було і є

в пріоритеті, адже здійснення заходів з енергоефективності наразі на часі. На момент військових дій ми економили чимало коштів на електроенергії. У пріоритеті також ремонт покрівель, мереж тепло- і водопостачання, водовідведення, ливневої каналізації.

Ми обслуговуємо 100 будинків у місті Обухів загальною площею понад 500 тисяч квадратних метрів, у яких проживає приблизно 25 тисяч населення, це - 300 під'їздів і чимала прибудинкова територія.

Свого часу ми були ініціаторами закриття сміттєпроводів у багатоповерхівках. Правильність такого кроку довів час. Згодом самі мешканці дякували за те, що ми наполягли і зробили цю роботу. Нашу ідею помітили, оцінили і впровадили. Тепер при будівництві нових будинків сміттєпроводи в них не передбачаються.

НА СЬОГОДНІ ми розпочали втілювати амбітну програму, до речі - одні з перших в Україні, по встановленню індивідуальних теплових пунктів (ІТП). Депутати міської ради нас підтримали. Індивідуальні теплові пункти дають відчутну економію теплоносія і комфортне проживання мешканцям. Зараз у понад 30 житлових будинках з 80 встановлених такі ІТП.

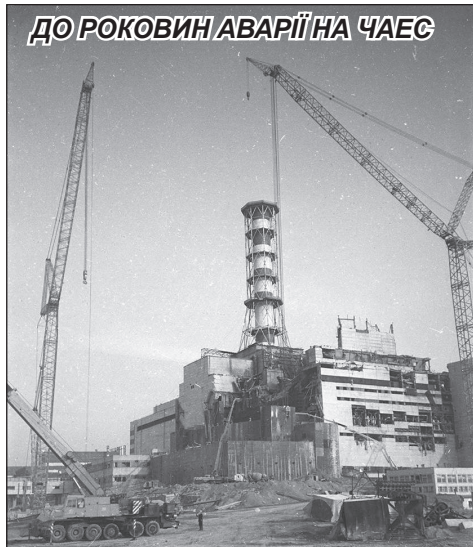
Цього року ТОВ «МЖЦ» взяло участь у конкурсах з надання послуг з озеленення (садіння кущів і квітів, догляд за насадженнями) та прибиранню вулиць, які оголосила Обухівська міська рада. На ці потреби з міського бюджету передбачені кошти, проте крім нас за ці кошти ніхто не погодився виконувати роботи. Ми розуміємо, що нині війна, тому готові підставити громаді своє плече.

Закінчився опалювальний сезон, і слава Богу, що ми його пройшли більш-менш рівно. Зараз прибираємо території до Великодня. Облаштуємо клумби, зрізуюмо пагони минулорічних хризантем, обкопуємо кущі, проводимо підкормку та обробку дерев і квітів від паразитів. Роботи вистачає...

ХОЧУ ПОДЯКУВАТИ колективу «Міського житлового центру» за самовідданість у роботі, за працьовитість, за тихий героїзм. Так сталося, що із професійного будівельника я стала професійним комунальником. І не шкодую про це, бо маю колектив однодумців і найкращу роботу!»

Записала Олена ДРАЧУК

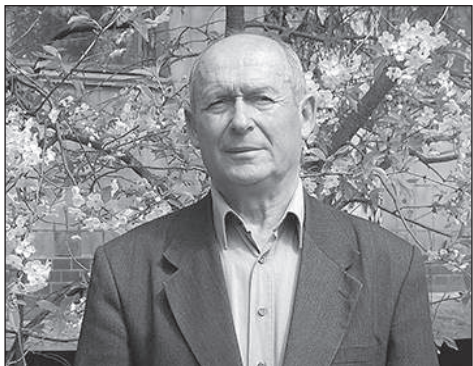
ДО РОКОВИН АВАРІЇ НА ЧАЕС

1986 рік. Споруджується захисний саркофаг над 4-м блоком ЧАЕС. Фото Олександра Калашникова.

ОЛЕКСАНДР МИКОЛАЙОВИЧ БРИТВІН -

керівник ГО «Спілка інвалідів Чорнобиля», колишній начальник Обухівського управління меліоративних систем, заслужений працівник сільського господарства, Почесний працівник водного господарства:

«ДОБРЕ пам'ятаю ранок 26-го квітня, коли в напрямку Києва безперервним потоком йшла техніка. Занепокоєний, я зателефонував до міністерства меліорації та водного господарства (на той час я обіймав посаду начальника Обухівського управління меліоративних систем, яке обслуговувало одинадцять районів лісостепової зони Київщини). З телефонної розмови з керівником Володимиром Катраном і дізнався про аварію у Прип'яті. Згори була дана команда терміново готувати пересувні насосні станції, автомобілі та екскаватори.

27 квітня наша техніка була вже в Чорнобилі. Керівництво поставило завдання у стислі строки перекрити в забрудненій місцевості всі без винятку водні артерії,

щоб запобігти потраплянню радіоактивних елементів у річку Дніпро. Всі водні магістралі перекривалися фільтруючим дамбами, що будувалися нашою технікою за участю двох військових полків. Людей до цієї справи задіяно було дуже багато і, незважаючи на проведену титанічну роботу, яку вони виконували іноді ризикуючи життям, всі працювали на совість, з ентузіазмом, не питаючи про зарплату чи якісь преференції.

Весна і літо того року були спекотними і в температурному режимі, і в градусі напруги, що витала в повітрі. У стислі строки фільтруюча споруда біля ставка-охолоджувача за кілька метрів біля зруйнованого реактора була зведена, наша техніка не припиняла роботу ні на хвилину.

З 1-го по 31 жовтня 1986 року я входив до складу урядової комісії, яка давала технічну оцінку зведеним об'єктам, а також проводила технічний контроль за заміною сорбентів (глини, що всотує радіоактивні елементи) на фільтруючих дамбах. Маючи досвід співпраці з НДІ імені Курчатова та інститутом гідротехніки та меліорації, комісія розробила правила експлуатації цих тимчасових дамб. Оскільки дістатися на такі споруди було непросто, то іноді, окрім наземного спецтранспорту, залучалася й авіація, зокрема і вертольоти. Ми постійно моніторили всі водні артерії на території Чорнобильського району, на яких розташовувалися гідроспоруди, контролюючи рівень забрудненості вод радіонуклідами. Дозиметр-накопичувач, який був завжди зі мною, зашкалював. Така неувага до власного здоров'я мала свої наслідки – я потрапив до обласної лікарні, а підлікувавшись, повернувся в рідне управління меліорації. Протягом 1987-89 рр. неодноразово їздив на Чорнобильську атомну як консультант з технічної експлуатації фільтруючих дамб.

Зараз очолюю громадське об'єднання «Союз інвалідів Чорнобиля», яке існує вже дванадцять років і об'єднує майже 200 інвалідів-ліквідаторів. У вересні минулого року мене знову переобрали керівником. Дякуючи депутатам міської ради, ми можемо отримати безкоштовні стоматологічні послуги в межах 10 тисяч гривень, що зараз, у воєнний час, є суттєвою допомогою. Співпрацюємо з міською радою. Нас чують, підтримують і завжди йдуть назустріч. Допомогають і благодійники: нещодавно директор АТП-13238 Валерій Васильович Кравцов на наше прохання придбав для однієї з палат чорнобильців в Обухівській лікарні LED-телевізор, який уже встановлено. Дякуємо за турботу».

ЧОРНОБИЛЬ. СПОГАДИ ЛІКВІДАТОРІВ

37 років віддаляє нас від аварії на Чорнобильській атомній станції. Вона кваліфікується як найбільша за кількістю загиблих і потерпілих від її наслідків, так і за масштабами екологічної та економічної шкоди. Про катастрофу на ЧАЕС знято чимало фільмів, написано безліч книг. І хоча відтоді минуло понад три десятки років, ліквідатори пам'ятають усе до дрібниць. Їм слово.

ОЛЕКСАНДР МИХАЙЛОВИЧ КАЛАШНИКОВ - фотограф:

«МОЄ перше знайомство з атомною станцією відбулось у 1970 році. Першокурсником у складі будзагону журфаку КНУ я потрапив на станцію, що споруджувалась біля села Семиходи і яка згодом стане називатися Чорнобильською атомною, а поряд виросте місто Прип'ять. Вже був виритий котлован, велось будівництво. Місяць ми тягли на ношах будівельне сміття, прибирали територію – такі юнацькі спогади.

Про вибух у 1986 році почув на травневих святах. Тоді я жив у Броварах і працював фотографом. В Чорнобиль поїхав за власним бажанням. У Бюро видачі перепусток, де я працював, за червень-липень сфотографував тисячі ліквідаторів. Перевіз з Броварів свою фотолабораторію, на допомогу приїхав мій товариш Анатолій Гараженко.

причому негативи відразу ж забиралися. Комітетчики ніколи не довіряли чужій техніці, приносили свої апарати і визначали, що повинно бути в об'єктиві фотоапарата. Тоді все відбувалось під пильним оком КДБ. Були зйомки з вертольота, знімав урядові комісії, які прибували в зону, деякі роботи на станції. Фотографував новітню техніку, яка допомагала в ліквідації аварії на ЧАЕС, зокрема, німецького робота «Джокера», який скидав графіт з криші реактора. Правда недовго, його замінили безвідмовні біо-роботи – люди.

Вдруге потрапив до Чорнобиля у грудні 1986-го – тоді саме завершували спорудження захисного саркофага над четвертим енергоблоком і потрібно було фотографічно задокументувати цю подію. Я погодився. Загрузив свою фотолабораторію і поїхав. Потрапив у підпорядкування до замісника

директора ЧАЕС Василя Горохова. З ним «намотали» сотні кілометрів по 30-кілометровій зоні. Знімали для історії. Багато знімків зробив безпосередньо на станції, фіксувавши етапи спорудження саркофага – для комісії і для літопису станції.

Цього разу моє робоче місце було у Прип'яті, у підвалі КПО – комбінату побутового обслуговування. Там розмістили фотолабораторію, а підлогу вистелили свинцевими пластинами, які були своєрідним бар'єром від проникаючих гамма-променів і рентгенівського випромінювання. Тоді я пробув у зоні три місяці. На згадку зберігаю перепустку «ВСЮДИ» та припис на відрадження...

У 2016 році, в обласному архіві, проходила фотовиставка моїх робіт, знятих у Чорнобилі, Прип'яті, в 30-кілометровій зоні відчуження у 1986-1987 роках.

На жаль, у 21 столітті через агресію росії, світ знову опинився перед ядерною загрозою. Рік тому, на

початку вторгнення, росіяни захопили дві атомні станції - Чорнобильську і Запорізьку. Чорнобильська наразі звільнена, чекаємо на звільнення і окупованої Запорізької. Українці, як і тридцять сім років тому, знову рятують Україну і світ. Тільки тепер не від атома, який вийшов з-під контролю, а від оскаженої російської орди, яка брязкає ядерною зброєю. Проте наш народ вистояв у 1986, вистоятиме і зараз!».

Записала Олена ДРАЧУК

Олександр Калашников біля німецького робота «Джокера», який скидав графіт з криші 4-го енергоблока.

Знімали, проявляли, друкували, у перервах – спали. На добу, якщо виходило поспати годин чотири, і то добре. А тоді перепустки потрібні були всюди. Пам'ятаю, вони були різних кольорів: червоного – до Прип'яті (ЧАЕС), зеленого – до 30-кілометрової зони. На деяких перепустках був напис: «ВСЮДИ», тобто з такою перепусткою в закритій зоні можна було потрапити куди завгодно.

Знімав секретну інформацію для КДБ,

26 квітня 2023 року об 11.00 у приміщенні Обухівського центру культури і дозвілля до 37-ї річниці аварії на Чорнобильській АЕС відбудеться ЗУСТРІЧ З ЛІКВІДАТОРАМИ Громадська організація «Союз інвалідів Чорнобиля»

ПРОХАННЯ ПРО ДОПОМОГУ

«КРОВСПАС» ОГОЛОШУЄ «ВЕЛИКИЙ» ЗБІР!

«Кровоспас» звернувся до мешканців громади: «Усі ми чекаємо на весняний контрнаступ ЗСУ, тому «Кровоспасу» потрібно бути готовим до багатократного збільшення запитів на рятівні бинти. Для цього ми оголошуємо збір на закупівлю матеріалу спанлейс, який є основою гемостатичних бинтів та серветок. Ми маємо амбітну мету – зібрати 1 млн 500 тис гривень. Хочемо закупити одразу стільки матеріалу, щоб вистачило на 1,065 млн 2-метрових бинтів або на 592 тис - 3,6 м. Оптова закупівля дозволить нам значно

заощадити. У суму збору входить вартість матеріалу, його доставка з Європи в Україну і розмитнення.

Як ви знаєте, «Кровоспас» є волонтерським проектом. Праця волонтерів дає змогу забезпечувати фронт безкоштовними гемостатиками. За рік ми виготовили більше 1 млн упаковок гемостатичних бинтів та серветок і врятували тисячі воїнів від смерті та каліцтва.

Нам не допомагає держава, ми існуємо за рахунок донатів небайдужих людей. Тому просимо долучитися до збору, аби ми могли рятувати ще більше життів.

Просимо допомогти донатом та перепостом - це допоможе якомога більшій кількості людей побачити цей пост.

Реквізити для збору: «БЛАГОДІЙНА ОРГАНІЗАЦІЯ «БЛАГОДІЙНИЙ ФОНД «ЄНАМІН», скорочено: БО «БФ «ЄНАМІН». Юр. адреса: Україна, 02094, м.Київ, вул.Червонооткацька, 78, код ЄДРПОУ: 43520050, ІВАН (грн) UA913052990000026008010106955 в ПАТ КБ «Приватбанк. Призначення платежу «Благодійна допомога для медичних виробів» або Приватбанк: 5363 5420 9156 5664 Ігор Цурупа PayPal: igortsurupa@ukr.net »

Приймаємо замовлення на оголошення та рекламу. Вартість 1 кв.см - 15 грн.

Іміджеві статті, передвиборна агітація, матеріали на правах політичної реклами: вартість 1 кв.см площі - 30 грн.

ДО УВАГИ МЕШКАНЦІВ ГРОМАДИ!

В умовах воєнного стану вкрай важливо дбати не лише про особисту безпеку, а й безпеку та недоторканість оселі. Найшвидший та найнадійніший спосіб захистити свій дім - це встановлення сигналізації. Таку послугу надає підрозділ Національної поліції України - Поліція охорони.

Поліція охорони надає повний спектр послуг безпеки для квартир, приватних будинків. Наряди реагування працюють цілодобово і мають право виїжджати під час комендантської години. Фахівці завжди допоможуть підібрати та встановити сучасну охоронну систему, відповідно до потреб і можливостей клієнта.

Подбайте про охорону вашого майна завчасно! Телефонуйте - 9899 (номер є безкоштовним для всіх операторів на території України). Більше інформації на сайті: securitypolice.com.ua

ПОЛІЦІЯ ОХОРОНИ ВАРТА ВАШОЇ ОСЕЛІ!

БЕЗПЕКА ВАШОГО ЖИТЛА НАША ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ

ЗАМОВЛЕННЯ ОХОРОНИ

9899

securitypolice.com.ua

ПОСЛУГИ: ЗІП-САМОСВАЛ З МАНІПУЛЯТОРОМ. ДОСТАВКА ВАНТАЖУ, ЩЕБЕНЮ, ПІСКУ, ГРУНТУ, ПЕРЕГНОЮ, тел. 067-980-18-89

КУПЛЮ БУДЬ-ЯКЕ АВТО 095-824-67-78, 067-447-18-64

Громадсько-політична газета «ОБУХІВСЬКІ ВІСТІ». Свідectво про державну реєстрацію КІ № 1745 від 24.01.2019 року. Засновник/видавець: ПП «Редакція газети «Обухівські вісті». Код ЄДРПОУ 35470860. Р/р UA963052990000026004040121517 в АТ КБ «Приватбанк», МФО 305299

08700, Київська область, м.Обухів, вул.Малишка, 6, e-mail: vistiohubova@ukr.net

Директор Драчук О.М.

Редакція може не поділяти позицію авторів публікацій, які несуть відповідальність за зміст і достовірність викладених фактів.

Віддруковано: КВПП «Обухівська друкарня», Київська область, місто Обухів, вул. Володимира Чаплінського, 5.

Замовлення 182 Наклад 10 000 примірників. Газета розповсюджується БЕЗКОШТОВНО.